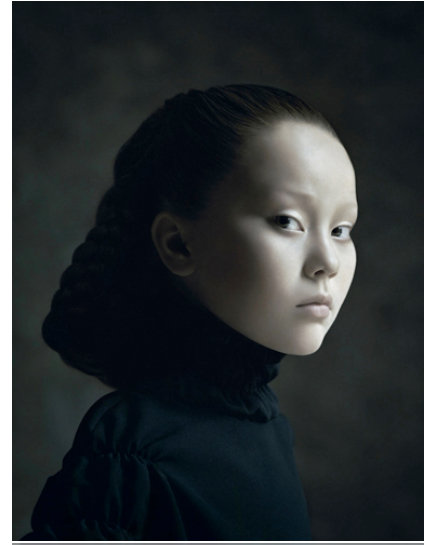

Fotografie - Desiree Dolron - Xteriors XIII - 2001 - Rabobank Kunstcollectie

Petrus Christus - Portret van een Jonge Vrouw - 1470 - Gemäldegalerie - Berlijn

Fotografie - Desiree Dolron - Xteriors II - 2001 - Rabobank Kunstcollectie (Catya)

werken al zien in het Guggenheim in New York, het Reina Sofia in Madrid en het Victor & Albert Museum in Londen. Op veilingen doet ze het ook erg goed. Dat is het voordeel van fotografen: je kunt één foto verschillende keren verkopen (net als grafiek), zolang het maar een beperkte oplage blijft. Eén foto van Desiree Dolron brengt op veilingen soms 100.000 euro op. Zo gaat het snel natuurlijk. Jan Worst, de interieurschilder, krijgt ook zo'n 100.000 euro voor een werk, maar hij maakt er hooguit twee per jaar. Een fotograaf kan er altijd centje bijdrukken. Maar, vooraf wordt aangegeven uit hoeveel werken een serie bestaat. De fotograaf moet dus werken 'bewaren' als ze denkt later nog iets aan een groot museum te kunnen verkopen. Stiekem méér drukken dan vooraf aangegeven mag niet. Dolron maakt meestal series van acht kleine foto's en acht grote foto's. Zo blijft het exclusief. En duur.

Al vanaf haar veertiende hield Desiree Dolron al fotoboeken bij van modeplaatjes. Vanaf haar twintigste begon ze te fotograferen. Ze is ook autodidact, ze heeft geen fotografie-opleiding gehad. In het begin wilde ze modiefotografie doen, maar al snel kwam ze erachter dat ze liever niet in opdracht werkte en liever alleen werkte.

Voor de serie 'Gaze' waarin mensen onder water worden gefotografeerd moesten de modellen soms wel zes uur in een bak water zitten. De modellen hadden loden gordels om hun middel om onder te kunnen blijven.

Desiree Dolron maakt perfecte beelden. Fotograferen zonder realistisch te zijn. Dat is dus ook mogelijk. En ze is dus autodidact, net als Ans Markus. Onvergetelijke foto's. Ze woont en werkt op het Prinseneiland in Amsterdam.

Fotografie - Desiree Dolron - Blind - 1996 - privécollectie - 11 -

Fotografie - Desiree Dolron - Gaze XV - 1996 - privécollectie

En dan naar de mannen! Wat kunnen zij tegenover de fotografiekanonnen Rineke Dijkstra en Desiree Dolron inbrengen? We gaan eens kijken bij [Erwin Olaf](#) (Hilversum 1959 - heden), één van de meest bekende

fotografen van Nederland. Eigenlijk heet hij Erwin Olaf Springveld, maar zijn achternaam is eraf gevallen. Hij groeide op in Hilversum en ging naar de school voor journalistiek in Utrecht. Hij besloot al snel kunstfotograaf te worden en verhuisde naar Amsterdam. Erwin Olaf is homo en maakte in de jaren tachtig choquerende beelden van naakte mannen met erecties en dikke naakte vrouwen in bondagekleding. Hij kreeg eind jaren tachtig al veel bekendheid. In de jaren negentig maakte hij fotoseries over mensen met het Down-Syndroom ('A Mind of Their Own'), oma's in verleidelijke poses ('Mature') en harde foto's van bloed op strakke witte pakken in de serie '[Royal Blood](#)'. In deze laatste serie kreeg Erwin Olaf veel kritiek omdat hij een model als Lady Di

Fotografie - Erwin Olaf - Berlin - 2012 - privécollectie

afbeeldde met een Mercedes-ster in haar bloederige bovenarm. Toch begin ik deze serie, 'Royal Blood', voor het eerst pakkend en mooi te vinden. Begin jaren negentig maakt hij nieuwe series die me niet echt raken, tot hij in 2004 en 2005 de series 'Rain' en vooral '[Hope](#)' maakt. Vanaf dat moment worden zijn werken steeds sterker. In 'Hope' zie je in gedachten verpozen mensen, die hopen op wat geluk. Eén werk van 'Hope', werd op een veiling voor 27.000 euro verkocht (het hoogste tot nu toe op een veiling). In 2010 maakt hij de serie '[Hotel](#)' over losbandige vrouwen (en één man) in broeierige hotelkamers; foto's met een verhaal. De allermooiste serie tot nu toe van Erwin Olaf vind ik '[Berlin](#)' uit 2012, waarin hij de sfeer uit de jaren twintig en dertig in Berlijn uitbeeldt. Nette huizen en keurige mensen, maar er hangt iets dreigends in de lucht. Een beetje als de chique interieurs van schilder Jan Worst, maar dan in de strakke art deco van het interbellum. Zwart leer in grijze en donkerbruine interieurs. Heel indrukwekkend.

Fotografie - Erwin Olaf - Royal Blood - 2000 - privécollectie

Fotografie - Erwin Olaf - Hope 5 - 2005 - privécollectie (27.000 euro voor betaald, hoogste bedrag tot nu toe op veiling)